

Η μεταποίηση στο επίκεντρο της αναπτυξιακής πολιτικής

Οι προτάσεις υπάρχουν, αρκεί κάποιος να θέλει να τις μελετήσει και, το κυριότερο, να τις υλοποιήσει...

Του Νίκου Πάνιζου, προέδρου του ΣΒΒΕ

Tο φλέγον ζήτημα της «αναπτυξιακής μέσα από την κρίση» απασχολεί καθημερινά ολόένα και πιο έντονα τόσο τις επιχειρήσεις όσο και τους απολύτες. Ειδικά στη Βόρεια Ελλάδα, όπου την κρίση τη βιώνουμε πιο έντονα από άλλες περιοχές της χώρας εξαιτίας της γειτνίασης με τις βαλκανικές χώρες, και για να ξανάρθουν πραγματικά «καλές μέρες» για την οικονομία της περιοχής, υπάρχει μια απαραίτητη προϋπόθεση: η επαναφορά της μεταποίησης στο επίκεντρο της αναπτυξιακής πολιτικής.

Οι προτάσεις που θα βοηθήσουν

Η Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας μπορεί να μετατραπεί, από όργανο που διαχειρίζεται προγράμματα, σε υπηρεσία παραγωγής πραγματικής αναπτυξιακής πολιτικής για τη μεταποίηση

στην υλοποίηση της συγκεκριμένης πολιτικής έχουν δημοσιοποιηθεί επανειλημμένως, αρκεί κάποιος να θέλει να τις μελετήσει και, το κυριότερο, να τις υλοποιήσει:

Καταρχήν μας λείπει ένα επιτελικό όργανο για την υποστήριξη της βιομηχανίας. Σε τέτοιο μπορεί να μετεξελιχθεί η Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας, η οποία μπορεί να μετατραπεί, από όργανο που διαχειρίζεται προγράμματα, σε υπηρεσία παραγωγής πραγματικής αναπτυξιακής πολιτικής για τη μεταποίηση.

Από την άλλη μεριά, και αυτό αποτελεί πάγια θέση του ΣΒΒΕ, κύριο ζητούμενο για την ανάπτυξη της μεταποίησης είναι η άρση των πολλών -άλλοτε μικρών, άλλοτε μεγάλων- εμποδίων στην καθημερινή της λειτουργία, αλλά κυρίως στις σχέσεις της με το κράτος.

Ατέλειωτη και χωρίς ουσία γραφειοκρατία, υπέρμετρη φορολογία, κυκεώνας πολυνομίας, νοοτροπία

που δεν βοηθάει επιχειρήσεις και επιχειρηματίες.

Μ' άλλα λόγια, ένα περιβάλλον έντονα περιοριστικό, που κυριολεκτικά πνίγει και απογοπτεύει κάθε δημιουργικό επιχειρηματία που θέλει να επενδύσει στη χώρα μας.

Βεβαίως, και εκτός από την ανάπτυξη της μεταποίησης, θα πρέπει να μας απασχολήσει και η ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας συνολικά. Κατά την άποψή μου, οκτώ είναι οι «αναπτυξιακές οδοί» για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας το επόμενο διάστημα. Αυτές είναι:

1. Να επισπευσθούν οι διαρθρωτικές αλλαγές για τη δημοσιονομική εξυγίανση, τη βελτίωση της αξιοπιστίας και της εικόνας της χώρας στο εξωτερικό.
2. Να μνη υπάρξει επιβολή άμεσων και έμμεσων φόρων, ώστε να προστατευθούν τα χαμηλά κυρίως εισοδήματα.
3. Να υπάρξει άμεση και έμπρακτη βελτίωση της αίσθησης της α-

σφάλειας στον Έλληνα πολίτη και στον Έλληνα επιχειρηματία.

4. Να θεσπισθούν άμεσα μέτρα ανάπτυξης που θα βελτιώσουν τη λειτουργία των επιχειρήσεων στην καθημερινότητά τους και τελικά θα τις βοηθήσουν να ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητά τους, με συνέπεια την επιβίωσή τους, τη διατήρηση των θέσεων εργασίας και εντέλει την ανάπτυξή τους.
5. Να ενισχυθεί η εξωστρέφεια των ελληνικών επιχειρήσεων και να υιοθετηθεί ένα νέο, εξωστρεφές μοντέλο ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας.
6. Το νέο φορολογικό νομοσχέδιο που θα ψηφισθεί να ισχύσει για τα επόμενα πέντε χρόνια, να έχει χαρακτήρα αναπτυξιακό και όχι φοροεισπρακτικό.
7. Να επιδοτείται η εργασία, και όχι η ανεργία, δηλαδή προτείνουμε την επιδότηση των εργοδοτικών εισφορών τουλάχιστον για τα επόμενα τρία χρόνια, ούτως ώστε να διατηρηθούν οι υφιστάμενες θέσεις εργασίας.
8. Να ενισχυθεί η ρευστότητα και εντέλει την ανταγωνιστικότητα των εγχώριων επιχειρήσεων. Αν όλα τα παραπάνω υλοποιούνται, τότε είμαι βέβαιος ότι θα υπάρξουν θετικές συνέπειες τους στην ανάταξη της οικονομίας και στην επαναφορά της χώρας σε τροχιά ανάπτυξης.